

[На крилах пісень](#)

Contra spem spero!

Леся Українка

Гетьте, думи, ви, хмари осінні!

То ж тепера весна золота!

Чи то так у жалю, в голосінні

Проминуть молодії літа?

Ні, я хочу крізь сльози сміятись,

Серед лиха співати пісні,

Без надії таки сподіватись,

Жити хочу! Геть думи сумні!

[2 травня 1890 р.]

Примітки

Подається за виданням: *Леся Українка*. Зібрання творів у 12 тт. – К. : Наукова думка, 1975 р., т. 1, с. 56.

Вперше надруковано у збірці «На крилах пісень», 1893, стор. 13 – 14.

Автограф поезії (Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАНУ, ф. 2, № 11, стор. 11 – 12) має дві строфи, відсутні у першодруку (щоб їх побачити, клацніть кнопку «Автограф»).

Для київського видання «На крилах пісень» Леся Українка скоротила твір ще на дві строфи – опущено сьому і восьму строфи першодруку (щоб їх побачити, клацніть кнопку «Першодрук»).

Датується за автографом.

Подається за збіркою «На крилах пісень», К., 1904, стор. 42 – 43.

«*Може, сам на ту гору крутую / Підійметься мій камінь важкий*» – ці рядки з автографа Леся Українка блискуче розвинула у драматичній поемі «[Орфееве чудо](#)».

Дві строфи цього твору в дещо відмінній редакції Леся Українка надіслала братові Михайлу в [листі з 30.05.1890 р.](#) Автограф цього варіанта зберігається в архіві поетеси (ф. 2, № 11).